

Má diplomová práce se zabývá vztahem českého pozitivistického historika profesora Josefa Polišenského (16. prosince 1915 Prostějov – 11. ledna 2001 Praha) k Bílé Hoře, respektive k dějinám třicetileté války. Fenoménu Bílá Hora zasvětil Polišenský téměř celý svůj život. Vztah k Bílé Hoře projevoval zájmem o české národní dějiny v kontextu evropských souvislostí. Zpočátku svoji pozornost soustředil na anglické dějiny, které poskytovaly sdostatek materiálů pro studium raného novověku a nových společenských vztahů, jež vrcholily za vlády Olivera Cromwella. Výrazně se zabýval jakubovskou Anglií a její nekonzistentní rolí za třicetileté války a to především kontroverzní postavou krále Jakuba I. Stuartovce.

Jeho prvním dílem, které se vztahovalo k tématu třicetileté války byla „Kniha o bolesti a smutku“ z roku 1948. Byla to edice moravských kronik ze sedmnáctého století, ve které soudobí autoři popisovali řádění válečné soldatesky. O rok později vydává Polišenský svoji první větší práci o Bílé Hoře s názvem „Anglie a Bílá hora“. Zde detailně líčí křivolaké stezky anglické diplomacie, která byla výrazně ovlivněna nestálou politikou krále Jakuba. Obdivuje zde iniciativu anglických diplomatů, kteří stojíce za svými sliby, mnohdy porušovali z důvodu cti stále nová stanoviska svého krále. V závěru této práce Polišenský upravuje svůj kurz silněji k Nizozemí. Roku 1957 se Polišenský znovu vrací k Bílé Hoře v díle o Janu Amosu Komenském. Ač si to sám zprvu nepřipouští, je vědeckým okolím pokládán taktéž za komeniologa. O rok později píše své dílo o vztahu Nizozemí ke vzbouřeným českým stavům. Také zde si všímá úlohy diplomacie jakožto nositelky politických jednání a dohod. Obširný úvod zde zasvěcuje dějinám historiografie a první kapitolu společenským změnám vznikajícím ve Svobodném Nizozemí. Výtěžek z tohoto díla použije i ve svém „Úvodu do studia dějin a kultury Nizozemí“ z roku 1963.